

[Anne Birgitte Lundholt]

ude over, at udgiften er styrbar, og det kan jo godt være, at det er dér, det store betonsocialistiske fodaftryk på dette konvergensprogram sidder.

Jeg håber, at regeringens smukke intentioner i indledningen og den kvittering, vi giver for, at man overhovedet fremkommer med et konvergensprogram, også vil medføre, at vi herfra kan få et løfte om, at konvergensprogrammet vil blive revideret i overensstemmelse med virkeligheden.

Fogh Rasmussen (V):

Det, vi diskuterer her, er økonomiministerens redegørelse for, hvordan regeringen vil tilstræbe, at Danmark kan opfylde de krav, der skal være opfyldt, for at vi i en given situation kan være medlemmer af Den Økonomiske og Monetære Union.

Vi ved godt alle sammen, at Danmark har taget et forbehold, som betyder, at vi ikke er forpligtede til at være med i den endelige udgave af Den Økonomiske og Monetære Union med fælles valuta og alt det andet, men jeg er enig med økonomiministeren og regeringen i, at det er fornuftigt at lægge en redegørelse frem om, hvordan vi kan føre en økonomisk politik, som om vi skulle være med, for Danmark har en interesse i at føre en fornuftig økonomisk politik, der for det første betyder lavest mulig rente, for det andet lavest mulig inflation, for det tredje sunde offentlige finanser og for det fjerde sørger for, at vi har en stabil valutakurs.

Det er de fire krav, der er stillet op, for at man kan være med i Den Økonomiske og Monetære Union, og selv om vi har taget forbehold og ikke er forpligtede til at være med i den endelige udgave af Den Økonomiske og Monetære Union, kan vi jo sagtens være enige i, at det selvfølgelig er i Danmarks interesse under alle omstændigheder at føre en sådan fornuftig økonomisk politik.

Hr. Frank Jensen har ikke ret i, at det bare er en dansk beslutning, at regeringen lægger sådan et program frem, for der er faktisk truffet en beslutning i 1990 af EF's økonomi- og finansministre om, at samtlige 12 medlemslande skulle fremlægge sådanne programmer og præsentere dem i EF's Ministerråd, hvor de så skulle drøftes, og som et af de sidste lande kommer Danmark nu med sådan et program.

Vi hilser med tilfredshed, at regeringen – bedret end aldrig – har lagt sådan et papir frem.

Vi må konstatere, at indtil for et år siden opfyldte Danmark alle betingelser for at kunne være med i en økonomisk og monetær union, både med hensyn til lav rente, lav inflation, sunde offentlige finanser og en stabil valuta, men at vi ikke gør det i dag, og det skyldes, at vi har fået et for stort underskud på de offentlige finanser. Reglen er, at underskuddet på de offentlige finanser ikke må være på mere end 3 pct. af landets produktion, men vi har nu et underskud, som nærmer sig 5 pct. af landets produktion, og det vil altså sige, at når det gælder de offentlige finanser, opfylder Danmark ikke længere betingelserne.

Derfor er det selvfølgelig meget vigtigt, når vi skal bedømme den redegørelse, som økonomiministeren har lagt frem, netop at kigge på det spørgsmål. Er det realistisk, hvad regeringen nu stiller op for at nå målet om, at vi også, når det gælder de offentlige finanser, kan opfylde de fornuftige krav om at få nedbragt underskuddet?

Jeg vil godt sige, at det, regeringen opstiller i sit program, forekommer os at være helt urealistisk. Økonomiministeren skriver i sit papir, at regeringen regner med engang omkring 1996-97 at have underskuddet på de offentlige finanser bragt ned under 3 pct. af landets produktion. Det tror vi ikke på, i hvert ikke, hvis det er den nuværende regerings økonomiske politik, der skal videreføres. Man kan sige, at den forudsætning, som økonomiministeren her stiller op, nemlig at underskuddet senest i 1996-97 skal bringes ned under 3 pct. af landets produktion, i alle tilfælde vil forudsætte et regeringsskifte.

Nu er det næppe det, økonomiministeren har haft i tankerne, da hun stillede sin målsætning op, men når jeg siger det, er det, fordi regeringen har gjort det til sin politik – det står oven i købet i programmet – at de offentlige udgifter skal stige.

Jeg forstår slet ikke, at hr. Frank Jensen og – ved nogle lejligheder – også finansministeren bliver så opbragte, når vi fra Venstres side fremhæver, at den nuværende regering lader pengene fosse ud af statskassen, for jeg har da indtryk af, at det simpelt hen er regeringens politik, at pengene skal fosse ud af statskassen.